

0. Úvodem	5
1. Investice - obsah, funkce a místo v socialistické ekonomii	6
1.1. Hospodářský rozvoj a investice	6
1.2. Investice a vědeckotechnický pokrok	9
1.3. Kriterium efektivity /obecná definice/	13
1.3.1. Úloha kritéria efektivity	13
1.3.2. Struktura kritéria efektivity	15
1.3.3. Diskuse k pojetí účelnosti a hospodárnosti	16
1.3.4. Odvození kritérií efektivity	20
1.3.5. Diskuse o pojetí absolutní a srovnatelné efektivity	23
1.3.6. Účelnost a absolutní efektivity, hospodárnost a relativní efektivnost	27
2. Potenciální zdroje a cesty růstu efektivity ekonomiky	29
3. Kritéria efektivity v podmínkách optimální alokace zdrojů	36
3.1. Úvod do řešení problému	36
3.2. Vymezení a předpoklady řešení úlohy alokace zdrojů	37
3.3. Konstrukce vztahu účinků a nároků	39
3.4. K obsahu pojmů účinky a nároky	45
3.5. Vztah alternativ rozvoje ekonomického systému k jeho výchozím parametrům	46
3.6. Řešení základní úlohy alokace zdrojů	48
3.7. Metody výpočtu koeficientů omezenosti zdrojů	59
3.8. Možnosti využití metod optimální alokace zdrojů v praxi	67
3.8.1. Formulace a vztahy kritérií vyjadřujících cíle úloh alokace zdrojů	69
3.8.2. Úloha alokace s různou hustotou alternativ a variant rozvoje	70
3.9. Podmínka efektivity útlumu a vyřazení v systému optimální alokace zdrojů	87
3.9.1. Podmínky efektivity vyřazení aktivity	87
3.9.2. Převod úlohy vyřazení aktivity pro využití v praxi	97
3.9.3. Problematika útlumu dílčího článku v systému optimální alokace zdrojů	102
4. Technika hodnocení efektivity investic	109
4.1. Zjednodušený model rozhodování vycházející z efektivity	109
4.2. Činitel času	111
4.3. Rizika a nejistoty	126
4.3.1. Pojmy	128
4.3.2. Metody kvantifikace	132
5. Hmotně hodnotová optimalizace	137
5.1. Formulace úlohy	137
5.2. Metodický přístup k optimalizaci bilance výroby a spotřeby . .	139
5.2.1. Formulace širší úlohy	139
5.2.2. Formulace užší úlohy	140
5.3. Kritéria hmotně hodnotové optimalizace	142

6. Měření efektivnosti fází reprodukčního procesu základních prostředků	145
6.1. Efektivnost přírůstku základních prostředků	145
6.2. Měření efektivnosti obnovy základních prostředků	153
6.2.1. Variantní možnosti rozhodování o obnově ZP	156
6.2.2. Dílčí kritéria efektivnosti obnovy	156
6.2.3. Schematický příklad dvou alternativ rozhodnutí o obnově	159
7. Vývoj metod hodnocení efektivnosti investic v ČSSR po r. 1948	167
7.1. Charakteristika období do XI. sjezdu KSČ	167
7.2. Charakteristika koncepce hodnocení efektivnosti po roce 1958 do poloviny šedesátých let	169
7.2.1. Vymezení struktury určování ekonomické efektivnosti investic.	169
7.2.2. Hodnocení celkové národohospodářské efektivnosti	171
7.2.3. Hodnocení hospodárnosti, srovnatelná efektivnost	172
7.2.4. Technickohospodářské ukazatele v investiční výstavbě	173
7.2.5. Určování ekonomické efektivnosti investic souvisejících se zahraničním obchodem a mezinárodní dělbou práce	175
7.2.6. Faktor času v metodách SVV a SPK	176
7.3. Charakteristika koncepce hodnocení efektivnosti v "nové soustavě řízení" v letech 1966 - 1970	176
7.3.1. Hodnocení efektivnosti investic s použitím tuzemských cen	179
7.3.2. Hodnocení efektivnosti investic na základě celkového hospoda- ření podniku	181
7.3.3. Doporučené zásady propočtu ekonomické efektivnosti investic z hlediska působení světových cen a mezinárodní dělby práce	183
7.4. Charakteristika koncepce hodnocení efektivnosti investic v 70. a 80. letech	185
7.4.1. Zásady hodnocení efektivnosti investic z roku 1975	186
7.4.2. Směrnice FMTIR č. 17/1981 o hodnocení efektivnosti investic	190
7.5. Nové aspekty hodnocení efektivnosti investic	198
7.5.1. Kritéria efektivnosti	199
8. Řízení investiční výstavby a efektivnost investic	201
8.1. Příprava investic a hodnocení efektivnosti	201
8.2. Hodnocení efektivnosti v jednotlivých fázích přípravy investic	203
8.3. Rozhodování o investicích na jednotlivých úrovních řízení národního hospodářství	206
8.3.1. Centrální řízení	207
8.3.2. Řízení na úrovni hospodářských organizací	212
8.4. Problematika účinnosti kritérií efektivnosti	213
8.4.1. Teorie rozpočtových omezení	213
8.4.2. Diskuse o parametrickém prostředí	215
8.4.3. Způsob "parametrizace" prostředí a kritéria efektivnosti	218